

Protokół

139. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 18 marca 2026 roku w formie wideokonferencji obsługiwanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii.

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji: T. Brzezińska-Wójcik, S. Gil, R. Huszcza, R. Janusiewicz, J. Kacprzak, S. Kacieszczenko, D. Kalisiewicz, A. Markowski, J. Ostrowski, J. Pietrow, A. Reszke, T. Wites, W. Włoskowicz, E. Wolnicz-Pawłowska, B. Zagórski, M. Zych.

Obrady prowadził Maciej Zych, przewodniczący Komisji.

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 138. posiedzenia Komisji z dnia 20 listopada 2025 roku.
3. Sprawozdanie z działalności Komisji w 2025 r.
4. Aktualizacja regulaminu Komisji.
5. Wejście w życie zmian w zasadach ortografii w zakresie zapisu wielkimi i małymi literami nazw – wpływ na nazewnictwo przyjęte przez Komisję.
6. Pozostałe sprawy bieżące.
7. Zasady latynizacji alfabetu greckiego.
8. Polskie egzonimy w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN” – kontynuowanie omawiania różnic z wykazem Komisji.
9. Wolne wnioski.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji na 139. posiedzeniu.

Ad 2. Protokół 138 . posiedzenia przyjęto, po wprowadzeniu korekt językowych, przy 11 głosach za, 1 przeciw i 2 wstrzymujący się.

Ad 3. Członkowie Komisji otrzymali, przygotowany przez Prezydium, projekt sprawozdania z działalności Komisji w 2025 roku. Po omówieniu poszczególnych punktów, całe sprawozdanie z prac Komisji w 2025 roku przyjęto przy 14 głosach za, braku głosów przeciw i jednym głosem wstrzymującym się.

Ad 4. 9 grudnia 2024 r. zostało opublikowane rozporządzenie zmieniające w niektórych punktach rozporządzenie w sprawie działalności Komisji (*Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 4 grudnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu i zakresu działania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej i Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasad wynagradzania ich członków*, które weszło w życie 24 grudnia 2024). Do nowych zapisów rozporządzenia powinien zostać dostosowany regulamin Komisji. Zgodnie z zapisami rozporządzenia „szczegółowy tryb pracy i organizację Rady oraz Komisji określają regulaminy ustalone odpowiednio przez Radę lub Komisję na wniosek przewodniczącego Rady lub Komisji i zatwierdzone przez Głównego Geodetę Kraju”. W związku z tym Prezydium Komisji przygotowało projekt zmodyfikowanego regulaminu Komisji. Projekt (wraz z wersją z zaznaczo-

nymi wprowadzonymi zmianami) został rozesłany członkom Komisji razem z materiałami na posiedzenie.

Omówione zostały wszystkie zaproponowane zmiany – zarówno te, które wynikają bezpośrednio ze zmian w rozporządzeniu, jak i kilka innych (głównie doprecyzowujących dotychczasowe zapisy) zaproponowanych przez Prezydium. Po omówieniu tych zmian nowy regulamin został przyjęty przez Komisję przy 14 głosach za, braku głosów przeciw i jednym głosem wstrzymującym się. Regulamin w wersji przyjętej przez Komisję zostanie przekazany do radcy prawnego GUGiK – jeżeli nie wniesie on zmian, które Komisja będzie musiała przedyskutować i przegłosować, to regulamin zostanie następnie przekazany Głównemu Geodecie Kraju do podpisu.

Ad 5. Reforma ortografii wprowadzona przez Radę Języka Polskiego zaczęła obowiązywać od 1 stycznia 2026 r. Zmiany w zasadach zapisu wielką lub małą literą nazw geograficznych były kilkakrotnie zmieniane i ostatecznie Rada wycofała się z tych zmian pozostawiając dotychczasowe niejednoznaczne zapisy – na ostatnie pismo Komisji w tej sprawie, wysłane przewodniczącej Rady 26 listopada 2025 r., nie udzielono jakiegokolwiek odpowiedzi. Weszły natomiast w życie zmiany dotyczące zapisu nazw obiektów miejskich.

Członkowie Komisji w materiałach na posiedzenie otrzymali wyciąg z zapisów odnoszących się do nazw geograficznych i nazw obiektów miejskich wraz z uwagami dotyczącymi nieprecyzyjności zastosowanych zapisów pozwalających na ich interpretację. Zwrócono także uwagę, że dotychczasowe stosowanie wielkiej litery w terminach rodzajowych nazw geograficznych, których termin rozróżniający jest w mianowniku był już w 2004 roku uzgodniony z ówczesną Komisją Ortograficzno-Onomastyczną Rady Języka Polskiego.

W dalszej części materiałów dotyczących reformy ortografii omówiony został pod względem toponimicznym „Mały słownik ortograficzny” opublikowany przez Radę w połowie grudnia 2025 r. i udostępniony bezpłatnie na stronie Rady. Słownik ten, wbrew nazwie, trudno uznać za słownik ortograficzny – jest to raczej aneks z przykładami do zmian w zasadach przyjętych przez Radę (i z bardzo licznymi pominięciami, w tym ważnych i znanych nazw). Pod względem zawartych nazw i ich form publikacja ta charakteryzuje się bardzo dużą niedbałością z licznymi błędami, łamaniem przyjętych reguł ortograficznych, wymyślaniem form nazewniczych itp. Dobór uwzględnionych nazw jest w niej zupełnie przypadkowy – podano nazwy mało znane, a brak jest licznych powszechnie stosowanych nazw geograficznych. Słownik we wszystkich nazwach, gdzie nie ma elementu rodzajowego, pododawał, jako równorzędne, warianty nazw z tym elementem (np. *Alpy* i *góry Alpy*, *Sardynia* i *wyspa Sardynia*), choć te formy nie są poprawnymi nazwami geograficznymi, czasami podając też zupełnie błędny termin rodzajowy (np. *wyżyna Pamir* dla gór, *wyspa Sandwich Południowy* dla archipelagu). Z drugiej strony, we wszystkich nazwach mianownikowych, gdzie element rodzajowy jest integralną częścią nazwy, w słowniku potworzono, jako równorzędne, formy bez tego elementu, ignorując to, że takie nazwy nie są stosowane i są niepoprawne (np. *Scotia*, jako nazwa morza, *Wieprz-Krzna*, jako nazwa kanału). Ponadto znalazły się tu błędy w samych nazwach (np. *Kordyliera* zamiast *Kordyliery*, *nizina Indu* zamiast *Nizina Indusu*), pojawiły się nazwy nieistniejących obiektów (np. *pustynia Czad*), czy podawanie nazw zupełnie różnych obiektów, jako nazw alternatywnych (np. *Mińsk* i *Mińsk Mazowiecki*). Kuriozalny jest także dobór nazw obywateli państw, gdzie „zapomniano” np. o nazwie *Niemiec*, *Rosjanin*, czy *Irańczyk*, uwzględniając zaś *Fidżyjczyka*, czy *Sanmaryńczyka*. Tu

pomyłono też niektóre nazwy narodowości z nazwami obywateli (np. *Fin i Finlandczyk*), czy błędnie podano, że *Anglik* to nazwa obywatela Wielkiej Brytanii.

W przypadku nazw obiektów miejskich słownik wprowadził chaos w zapisie dwuwyrzowych terminów rodzajowych w nazwach budowli – raz oba wyrazy zapisując wielką literą (np. *Bazylika Katedralna Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny*), a raz tylko pierwszy (np. *Cerkiew konkatedralna Świętego Jana Teologa*). Ponadto słownik stosuje różną pisownię przyimka małą lub wielką literą w zależności od tego, czy termin rodzajowy jest zapisany pełnym słowem, czy jego skrótem (np. *Plac na Rozdrożu* ale *Pl. Na Rozdrożu*) choć z przyjętych przez Radę „Zasad pisowni i interpunkcji polskiej” jednoznacznie wynika, że zapis powinien być tu taki sam (*Plac na Rozdrożu* i *Pl. na Rozdrożu*).

Kwestia „Słownika” i ogromnej liczby błędów w nim zawartych wywołała bardzo długą dyskusję. Członkowie Komisji byli tu zgodni, że pozycja ta jest kompromitująca zarówno dla autorek, jak i dla Rady, która tak złe opracowanie zdecydowała się opublikować i sygnować, wykazuje ich niedostateczną znajomość złożonej problematyki nazewnictwa geograficznego i niezrozumiały opór przed uwzględnieniem głosów specjalistów. Zaproponowano, aby informacje dotyczące nazewnictwa zastosowanego w „Słowniku” opracować i opublikować w jednym z czasopism (np. „Poradniku Językowym” lub „Języku Polskim”) jako artykuł lub recenzję. Ponadto stwierdzono, że pismo wskazujące na błędy w tej publikacji powinno zostać wysłane do Rady Języka Polskiego, do poszczególnych jej członków, a także do wybranych instytucji i jednostek zajmujących się językiem polskim.

W trakcie dyskusji podkreślono, że w odniesieniu do nazw geograficznych Komisja ma większe merytoryczne kompetencje od Rady Języka Polskiego, powinna w związku z tym pozostać przy swoich ustaleniach dotyczących tego, kiedy element rodzajowy jest integralną częścią nazwy własnej oraz, że w przypadkach, gdy jest on integralną częścią nazwy, należy go zapisywać wielką literą niezależnie od tego, czy człon właściwy (element rozróżniający) nazwy jest rzeczownikiem w mianowniku, czy nie.

W materiale dotyczącym reformy ortografii zwrócono także uwagę na zapis reguły ortograficznej dotyczącej stosowania skrótu ‘św.’, nakazującej zapisywanie tego skrótu małą literą w każdym przypadku, gdy skrót występuje wewnątrz zdania. Zasada ta jest nowa i nie była uwzględniona w dotychczasowych zasadach, nie została także wymieniona w komunikacie Rady wśród wprowadzonych zmian. Na podstawie tego zapisu w „Słowniku” podane zostały przykłady takie, jak *Wyspa św. Heleny, Wyspy św. Tomasza i Księżęca, Zatoka św. Wawrzyńca* w zapisie niezgodnym z uzusem, gdzie w nazwach geograficznych skróty zapisuje się wielką literą (a nazwa państwa, czy miasta z małym ‘św.’ jest ewidentnym błędem). Natomiast zalecenie zapisu małą literą stojącego na początku nazwy geograficznej (np. nazwy miejscowości) skrótu ‘św.’, dlatego że nazwa ta jest w środku zdania, doprowadzi do dziwnych zapisów typu „...siedzibą władz gminy św. Katarzyna była wieś św. Katarzyna”.

Zwrócono także uwagę na to, że istotnym problemem, wynikającym z nowych zasad, jest rozróżnienie „obiektów przestrzeni publicznej”, gdzie w nazwach mianownikowych termin rodzajowy należy zapisywać wielką literą i „obiektów geograficznych”, gdzie w nazwach mianownikowych Rada nakazuje zapis terminu rodzajowego małą literą. Czym są „obiekty przestrzeni publicznej” zasady wprowadzone przez Radę nie wyjaśniają, chociaż to nie jest termin jednoznaczny, a podane przykłady terminów rodzajowych, które należy zapisywać wielką literą, tylko pogłębiają niejednoznaczności. W przykładach wymieniony jest ‘kopiec’, który jest obiektem sztucznym, jednak jest takim samym obiektem fizjograficznym (geograficznym), jak pominięta w przykładach hałda, staw, czy kanał. Uznanie, że duży

rozmiarami kopiec to „obiekt przestrzeni publicznej” zaś malutki staw parkowy to już obiekt geograficzny, nie ma sensu. Zwłaszcza, że liczne kopce mają ustalone oficjalne nazwy na podstawie ustawy o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (lub wcześniej obowiązujących aktów prawnych), co jednoznacznie wskazuje, że są to obiekty fizjograficzne, a nie, jak twierdzi Rada, obiekty przestrzeni publicznej (w ustalonych nazwach mianownikowych tych obiektów termin ‘kopiec’ jest pomijany, a formy typu *Kopiec Tatar*, jakie Rada wskazuje za poprawne, są faktycznie nazwami błędnymi, gdyż poprawną są formy typu *Tatar*). Również dyskusyjne jest wymienienie wśród obiektów przestrzeni publicznej osiedli, gdy jednocześnie osiedla wymienione są wśród miejscowości i ich rodzajów w innym punkcie zasad wraz z obowiązującymi innymi zasadami zapisu ich nazw. Nie wiadomo, co autorzy zasad pisowni mieli na myśli, pisząc w dwóch miejscach o osiedlach, ani do jakich osiedli mają odnosić się jedne zasady zapisu, a do jakich inne zasady.

Na poprzednim posiedzeniu ustalono, że należy przejrzeć listę przyjętych przez Komisję nazw mianownikowych z elementem rodzajowym zapisanym wielką literą i ewentualnie ją zaktualizować, pomijając elementy rodzajowe, jeśli w jakimś przypadku okazałyby się zbędne. Wraz z materiałami na posiedzenie przesłane zostało członkom Komisji zestawienie wszystkich przyjętych przez Komisję egzonimów i pseudoegzonimów z elementem rodzajowym, w których element rozróżniający jest rzeczownikiem w mianowniku. Komisja przyjęła w sumie 295 tego typu nazw, z czego 155 to nazwy, które można określić jako administracyjne (nazwy państw i terytoriów, jednostek administracyjnych, obszarów chronionych). Wśród tych nazw 103 to przypadki, gdy element rozróżniający jest nieodmienny, 185 to przypadki, w których element rozróżniający jest odmienny, jednak w nazwie jest zastosowany w mianowniku, natomiast 7 przypadków dotyczy elementów rozróżniających będących wyrażeniami przymiłowymi. Ponadto w zestawieniu tym zwrócono uwagę na pewne niekonsekwencje w zapisie nazw z wyrażeniem przymiłowym i nazw obszarów chronionych.

W trakcie dyskusji uznano, że Komisja nie będzie analizować zasadności uwzględnienia elementu rodzajowego w nazwach państw, terytoriów niesamodzielnych, jednostek administracyjnych i obszarów chronionych. Obiekty te, według podziału zastosowanego przez Radę w zasadach pisowni, nie znajdują się w grupie „jednowyrazowych i wielowyrazowych nazw geograficznych” (punkt 8.1.2.15 zasad), których dotyczą problematyczne kwestie zapisu elementów rodzajowych – pierwsze trzy zawierają się w grupie „nazw własnych państw, regionów, prowincji, stanów, miast, osiedli, wsi, przysiółków itp.” (punkt 8.1.2.14 zasad), zaś nazwy obszarów chronionych w zasadach pisowni zostały w ogóle pominięte. W związku z tym uznano, że przeanalizowanych będzie tylko 140 nazw obiektów fizjograficznych. Omawiając te nazwy zdecydowano:

- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy mórz (*Morze Celebes, Morze Sulu, Morze Arafura, Morze Banda, Morze Flores, Morze Halmahera, Morze Sawu, Morze Seram, Morze Timor, Morze Marmara, Morze Scotia, Morze Fidzi, Morze Koro*) – nazwy te nie funkcjonują bez elementu rodzajowego (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy zatok (*Zatoka Akaba, Zatoka Pohaj, Zatoka Palk, Zatoka Fundy, Zatoka Guantanamo, Zatoka Karpentaria, Zatoka Papua*) – nazwy tych zatok powinny mieć zawsze element rodzajowy, gdyż bez niego byłyby one semantycznie nieczytelne (aklamacja);

- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy cieśnin (*Cieśnina Korfu, Cieśnina Otranto, Cieśnina Irbe, Cieśnina Pohaj, Cieśnina Luzon, Cieśnina Palk, Cieśnina Malakka, Kanał Beagle, Cieśnina Nowa Georgia*) – nazwy tych cieśnin powinny mieć zawsze element rodzajowy, gdyż bez niego byłyby one semantycznie nieczytelne (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy kanałów (*Kanał Antwerpia-Turnhout, Kanał Brugia-Ostenda, Kanał Bruksela-Charleroi, Kanał Gandawa-Brugia, Kanał Gandawa-Terneuzen, Kanał Skalda-Ren, Kanał Dniepr-Bug, Kanał Marna-Ren, Kanał Marna-Saona, Kanał Rodan-Ren, Kanał Rodan-Sète, Kanał Sambra-Oise, Kanał Amsterdam-Ren, Kanał Dortmund-Ems, Kanał Łaba-Hawela, Kanał Łaba-Lubeka, Kanał Men-Dunaj, Kanał Odra-Hawela, Kanał Odra-Sprewa, Kanał Ren-Herne, Kanał Wołga-Don, Kanał Dunaj-Morze Czarne, Kanał Dunaj-Cisa-Dunaj, Kanał Dniepr-Donbas, Kanał Dniepr-Krzywy Róg, Kanał Doniec-Donbas, Kanał Irtysz-Karaganda*) – przy nazwach kanałów typu „od-do” element rodzajowy jest nieodłączną częścią nazwy, a nazwy bez tego elementu byłyby zupełnie niezrozumiałe (por. zdanie „przejechaliśmy most nad Skaldą-Renem”, czy „miejscowość przecina Dortmund-Ems”) (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy lodowców (*Lodowiec Szelfowy Ronne, Bariera Lodowa Ronne, Lodowiec Dawson-Lambton*) – nazwy te nie funkcjonują bez elementu rodzajowego, a ich forma pozbawiona tego elementu nie miałaby sensu (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy grup wysp (*Archipelag Turku, Wyspa Jeannette, Wyspy Anjou, Wyspy Anżu, Wyspy Biscoe*) – nazwy tych grup wysp powinny mieć zawsze element rodzajowy, gdyż bez niego byłyby one semantycznie nieczytelne (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy delt (*Delta Irawadi, Delta Orinoko*) – nazwy te nie funkcjonują bez elementu rodzajowego, a ich forma pozbawiona tego elementu byłaby zupełnie nieczytelna semantycznie (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy wybrzeży i ziem (*Ziemia Enderby, Wybrzeże Danco, Wybrzeże Ingrid Christensen*) – nazwy te nie funkcjonują bez elementu rodzajowego, a ich forma pozbawiona tego elementu byłaby zupełnie nieczytelna semantycznie (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy nizin (*Nizina Irawadi, Nizina Orinoko*) – nazwy te nie funkcjonują bez elementu rodzajowego, a ich forma jego pozbawiona byłaby zupełnie nieczytelna semantycznie (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy dolin (*Dolina Jezreel, Dolina Bekaa*) – nazwy tych dolin nie funkcjonują bez elementu rodzajowego (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy wyżyn (*Wyżyna Junnan-Kuejczou, Wyżyna Junkuej, Wyżyna Ubangi, Wyżyna Kolorado*) – nazwy tych wyżyn powinny mieć zawsze element rodzajowy, gdyż bez niego byłyby one semantycznie nieczytelne (aklamacja);
- pozostawić bez zmian nazwę kotliny (*Kotlina Igharghar*) – nazwa ta bez elementu rodzajowego byłaby nieczytelna semantycznie (aklamacja);
- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy gór (*Masyw Mont Blanc, Wzgórza Golan, Góra Tabor, Góra Skopus, Góra Syjon, Wzgórze Ofel, Góra Nebo, Góry Wunaamin Miliwundi*) – uznano, że w nazwach *Wzgórza Golan, Góra Tabor,*

Góra Skopus, Góra Syjon, Wzgórze Ofel, Góra Nebo warto pozostawić element rodzajowy (co prawda dla części z nich spotykane są zapisy bez terminów rodzajowych, jednak są to przeważnie przypadki, gdy termin ten jednoznacznie wynika z kontekstu); w przypadku nazwy *Masyw Mont Blanc* nie funkcjonuje ona bez elementu rodzajowego pozwalającego odróżnić cały rozległy masyw górski od właściwej góry *Mont Blanc*; nazwa *Góry Wunaamin Miliwundi* została przyjęta przez Komisję niedawno, by wskazać, na jaką nazwę została zmieniona wcześniej nazwa *Góry Króla Leopolda* (aklamacja);

- pozostawić bez zmian wszystkie nazwy obiektów podmorskich (*Prąd Agulhas, Grzbiet Jan Mayen, Grzbiet Reykjanes, Grzbiet Scotia, Grzbiet Czagos-Lakka-diw, Grzbiet Honsiu, Grzbiet Kermadec, Grzbiet Kiusiu-Palau, Grzbiet Macquarie, Grzbiet Nazca, Grzbiet Tuamotu, Krawędź Atlantis, Krawędź Chain, Krawędź Rio Grande, Krawędź Romanche, Krawędź Vema, Krawędź Clarión, Krawędź Eltanin, Krawędź Galapagos, Krawędź Mendocino, Krawędź Molokai, Krawędź Pioneer, Wyniesienie Rio Grande, Wyniesienie Rockall, Wyniesienie Sierra Leone, Wyniesienie Agulhas, Wyniesienie Exmouth, Wyniesienie Maud, Wyniesienie Albatross, Wyniesienie Chatham, Wyniesienie Galapagos, Wyniesienie Lord Howe, Płaskowyż Fidzi, Ławica Rønne, Basen Agulhas, Basen Scotia, Basen Sierra Leone, Basen Tobago, Basen Sikoku, Rów Czagos, Rów Banda, Rów Izu-Ogasawara, Rów Kermadec, Rów Riukiu, Rów Tonga, Głębia Planet, Głębia Landsort*) – nazwy te nie funkcjonują bez elementu rodzajowego, pochodzą od nazw innych obiektów (obiektów geograficznych, statków, osób), a ich forma pozbawiona tego elementu byłaby zupełnie nieczytelna semantycznie (aklamacja).

Ponadto ustalono, że warto przejrzeć nazwy obiektów fizjograficznych bez elementu rodzajowego, gdyż może do niektórych z nich należałoby dodać element rodzajowy (np. *Lodowiec Wilno* zamiast dotychczasowego *Wilno*, *Zatoka Martaban* zamiast *Martaban*), a w niektórych przypadkach dopuścić zapis wariantowy także z elementem rodzajowym, jeśli taki zapis jest często spotykany w publikacjach (np. *Ormuz* i *Cieśnina Ormuz* – obecnie zalecana jest tylko forma *Ormuz*, *Syjon* i *Góra Syjon* – obecnie zalecana jest tylko forma *Góra Syjon*).

Następnie omówiono niekonsekwencje w zapisie nazw z wyrażeniem przyimkowym i nazw obszarów chronionych. W przypadku nazw z wyrażeniami przyimkowymi niekonsekwencja polega na zapisywaniu w części nazw przyimka małą literą, w części zaś wielką – np. *Przełęcz pod Kopą* ale *Wyspy Pod Wiatrem*. Zgodzono się, że w nazwach z przyimkami znajdującymi się w środku nazwy, przyimki te powinny być zapisane małą literą. Odmienny zapis występuje w nazwach *Wyspy Na Wietrze* i *Wyspy Pod Wiatrem* odnoszących się do wysp i identycznie nazwanych jednostek administracyjnych Polinezji Francuskiej. Nazwy te wywołały jednak dyskusję – zwrócono uwagę, że tu, w odróżnieniu od innych nazw przyimkowych, nie chodzi o jakiś konkretny obiekt (np. „pod Kopą”, „do Regli”), a o położenie względem przeważających kierunków wiatru, stąd pojawiła się wątpliwość, czy zapis przyimka małą literą jest tu zasadny. Pojawiły się też propozycje, aby nazwy te zmienić na formy *Wyspy Nawietrzne* (lub *Podwietrzne*) i *Wyspy Zawietrzne* – analogicznie jak są przyjęte egzonymy *Wyspy Nawietrzne* i *Wyspy Zawietrzne* dla dwóch grup Małych Antyli oraz *Wyspy Podwietrzne* i *Wyspy Zawietrzne* dla dwóch grup Wysp Zielonego Przylądka. Zwrócono jednak uwagę, że obecne zróżnicowanie nazw wynika z uzusu i stosowanie „na wietrze” zamiast „nawietrzne” dla wysp z Polinezji Francuskiej ma długą tradycję. Po dyskusji

członkowie Komisji zaakceptowali zmianę egzonimów *Wyspy Na Wietrze* i *Wyspy Pod Wiatrem* na ***Wyspy na Wietrze*** i ***Wyspy pod Wiatrem*** dla wysp i jednostek administracyjnych Polinezji Francuskiej (11 głosów za zmianą, 2 przeciw, 2 wstrzymujące się).

W przypadku mianownikowych nazw obszarów chronionych niekonsekwentne jest stosowanie cudzysłowu – w 70 nazwach zastosowany został cudzysłów (np. *Park Narodowy „Szumawa”*), zaś w 19 przypadkach był on pominięty (np. *Park Narodowy Wirunga*). Komisja w nazwach obszarów chronionych stosowała cudzysłów przez analogię do dwóch nazw polskich parków narodowych – *Park Narodowy „Bory Tucholskie”* i *Park Narodowy „Ujście Warty”*. W trakcie dyskusji uznano, że we wszystkich nazwach obszarów chronionych, gdzie człon rozróżniający jest rzeczownikiem w mianowniku, należy ten człon podać w cudzysłowie. W związku z tym zmieniono (przez aklamację) nazwy:

- *Pięciopaństwowy Rezerwat Biosfery Mura-Drawa-Dunaj* na ***Pięciopaństwowy Rezerwat Biosfery „Mura-Drawa-Dunaj”*** (Austria, Chorwacja, Serbia, Słowenia, Węgry);
- *Park Regionalny Loara-Andegawenia-Turenia* na ***Park Regionalny „Loara-Andegawenia-Turenia”*** (Francja);
- *Park Regionalny Normandia-Maine* na ***Park Regionalny „Normandia-Maine”*** (Francja);
- *Park Regionalny Scarpe-Skalda* na ***Park Regionalny „Scarpe-Skalda”*** (Francja);
- *Morski Park Narodowy Alonisos-Sporady Północne* na ***Morski Park Narodowy „Alonisos-Sporady Północne”*** (Grecja);
- *Park Narodowy Wikos-Wjosa* na ***Park Narodowy „Wikos-Wjosa”*** (Grecja);
- *Park Narodowy Vatnajökull* na ***Park Narodowy „Vatnajökull”*** (Islandia);
- *Park Narodowy Dunaj-Drawa* na ***Park Narodowy „Dunaj-Drawa”*** (Węgry);
- *Park Narodowy Dunaj-Ipola* na ***Park Narodowy „Dunaj-Ipola”*** (Węgry);
- *Park Narodowy Keresz-Marusza* na ***Park Narodowy „Keresz-Marusza”*** (Węgry);
- *Park Narodowy Kuku-nor* na ***Park Narodowy „Kuku-nor”*** (Chiny);
- *Park Narodowy K2* na ***Park Narodowy „K2”*** (Pakistan);
- *Park Narodowy Khunjerab* na ***Park Narodowy „Khunjerab”*** (Pakistan);
- *Park Narodowy Wirunga* na ***Park Narodowy „Wirunga”*** (Demokratyczna Republika Konga);
- *Park Narodowy Benue* na ***Park Narodowy „Benue”*** (Kamerun);
- *Rezerwat Biosfery Mlandzi* na ***Rezerwat Biosfery „Mlandzi”*** (Malawi);
- *Park Narodowy Karru* na ***Park Narodowy „Karru”*** (Południowa Afryka);
- *Morski Park Narodowy Bonaire* na ***Morski Park Narodowy „Bonaire”*** (Bonaire);
- *Park Narodowy Galapagos* na ***Park Narodowy „Galapagos”*** (Ekwador).

Adaptacji do nowych zasad ortografii wymagają nazwy budowli. Konieczne są tu zmiany dotyczące zapisu terminu rodzajowego (elementu rodzajowego) w nazwach (zapis wielką literą wszystkich terminów, z wyjątkiem terminu ‘ulica’). Zmiany te dotyczą większości nazw z wykazu – ok. 1300 nazw, w tym nazw wymienianych jako wariantowe, w których na początku znajduje się 90 różnych elementów rodzajowych zapisanych małą literą (najliczniej zastosowanymi w wykazie terminami rodzajowymi są: *kościół* użyty w 161 nazwach, *katedra* – w 124 nazwach, *świątynia* – w 96, *pałac* – w 91, *plac* – w 86, *meczet* –

w 79, *sobór* – w 60, *cerkiew* – w 56, *bazylika* – w 48, *brama* – w 43 oraz *most* użyty w 41 nazwach). Zmiany te nie są kontrowersyjne i w większości można je przyjąć automatycznie. Indywidualnego podejścia wymaga kilka nazw z wyrażeniami przyimkowymi oraz kilka innych nazw (ze złożonymi terminami rodzajowymi i z terminami wskazującymi na obiekt fizjograficzny).

Komisja, przez aklamację, uchwaliła zmianę wszystkich polskich nazw budowli i innych obiektów miejskich, w których stojący na początku nazwy termin rodzajowy zapisany był małą literą (z wyjątkiem nazw z terminem ‘ulica’), na zapis terminu rodzajowego wielką literą (np. *Katedra Świętego Wacława* zamiast *katedra Świętego Wacława*).

Ponadto zmieniono, przez aklamację, następujące nazwy:

- *cmentarz Na Rossie* na ***Cmentarz na Rossie*** (Wilno, Litwa);
- *brama Na Wprost Słońca* na ***Brama na Wprost Słońca*** (Pekin, Chiny);
- *pałac Na Wodzie* na ***Pałac na Wodzie*** (Udajpur, Indie);
- *kopuła Na Skale* na ***Kopuła na Skale*** (Jerozolima);
- *pagoda Na Jednej Kolumnie* na ***Pagoda na Jednej Kolumnie*** (Hanaoi, Wietnam);
- *kościół i klasztor Świętego Franciszka* na ***Kościół i Klasztor Świętego Franciszka*** (Salvador, Brazylia) – uznano, że oba człony składające się na termin rodzajowy należy zapisać wielką literą;
- *klasztor benedyktyński Świętego Jana* na ***Klasztor Benedyktyński Świętego Jana*** (Müstar, Szwajcaria) – uznano, że oba człony składające się na termin rodzajowy należy zapisać wielką literą;
- *grota Mleczna* na ***Grota Mleczna*** (Betlejem, Palestyna) – uznano, że nawet, jeśli by potraktować ten obiekt nie jako obiekt miejski, ale jako obiekt fizjograficzny, to termin rodzajowy też musiałby być zapisany wielką literą, gdyż człon rozróżniający jest przymiotnikiem;
- *sadzawka Ezechiasza* na ***Sadzawka Ezechiasza*** (Jerozolima) – uznano, że nawet, jeśli by potraktować ten obiekt nie jako obiekt miejski, ale jako obiekt fizjograficzny, to termin rodzajowy też musiałby być zapisany wielką literą, gdyż człon rozróżniający jest rzeczownikiem w dopełniaczu;
- *sadzawka Owcza* na ***Sadzawka Owcza*** (Jerozolima) – uznano, że nawet, jeśli by potraktować ten obiekt nie jako obiekt miejski, ale jako obiekt fizjograficzny, to termin rodzajowy też musiałby być zapisany wielką literą, gdyż człon rozróżniający jest przymiotnikiem;
- *źródło Elizeusza* na ***Źródło Elizeusza*** (Jerycho, Palestyna) – uznano, że nawet, jeśli by potraktować ten obiekt nie jako obiekt miejski, ale jako obiekt fizjograficzny, to termin rodzajowy też musiałby być zapisany wielką literą, gdyż człon rozróżniający jest rzeczownikiem w dopełniaczu;
- *źródło Najświętszej Marii Panny* na ***Źródło Najświętszej Marii Panny*** dla egzonimu wariantowego dla nazwy *Gichon* (Jerozolima) – uznano, że nawet, jeśli by potraktować ten obiekt nie jako obiekt miejski, ale jako obiekt fizjograficzny, to termin rodzajowy też musiałby być zapisany wielką literą, gdyż człon rozróżniający jest rzeczownikiem w dopełniaczu.

Zauważono ponadto, że z przykładów w „Zasadach pisowni i interpunkcji polskiej” i zawartych w „Małym słowniku ortograficznym” wynika, że w nazwach mianownikowych, w których pomijany był dotychczas termin rodzajowy, taki termin należy uwzględnić i zapisywać go wielką literą (przykładowe nazwy uwzględnione w tych publikacjach to *Zamek*

Książ, Zamek Ogrodzieniec, Most Brama Przemyska, Bulwar Saint-Germain, Molo Ōsanbashi, Willa Atma). W związku z tym należałoby przeanalizować zawarte w wykazie nazw budowli nazwy bez terminu rodzajowego i zdecydować, czy do poszczególnych nazw dodać ten termin, czy pozostawić nazwę bez terminu rodzajowego (np. czy powinno być samo *Karlsztejn*, jak jest obecnie w wykazie, czy jednak *Zamek Karlsztejn, Potala* czy *Pałac Potala, Siloe* czy *Sadzawka Siloe, Szwedagon* czy *Pagoda Szwedagon* itp.). Ustalono, że należy przygotować listę wszystkich nazw bez terminu rodzajowego zawartych w „Wykazie nazw budowli i innych obiektów miejskich” i następnie przedyskutować nazwę po nazwie, na jednym z kolejnych posiedzeń Komisji.

Ad 6. Gwinea Równikowa oficjalnie zmieniła stolicę dekretem z 2 stycznia 2026 r. Dotychczasowa stolica, Malabo, znajdowała się na wyspie Bioko, nowa stolica znajduje się we wnętrzu kontynentalnej części kraju i jest miastem budowanym od podstaw od ok. 20 lat. Początkowo stosowana była dla niego nazwa *Oyala* i *Djibloho* (ta druga nazwa ostatecznie została zaadaptowana dla wydzielonej dla stolicy jednostki administracyjnej rangi prowincji). Dekret o ustanowieniu stolicy opublikowany został na stronie rządu we wszystkich językach urzędowych (oraz po angielsku), a nazwa miasta w każdej wersji ma inną postać: *Ciudad de la Paz* po hiszpańsku, *Ville de la Paix* po francusku i *Cidade da Paz* po portugalsku. W przypadku państw wielojęzycznych, gdy stolica ma różne nazwy w językach urzędowych, a Komisja nie przyjęła dla niej polskiego egzonimu, przyjmowany był, jako pseudo-egzonim, jeden z endonimów. Ze względu na to, że głównym językiem urzędowym kraju jest hiszpański, postanowiono przyjąć nazwę ***Ciudad de la Paz***, jako zalecaną w języku polskim dla stolicy Gwinei Równikowej (aklamacja).

Do Komisji wpłynął wniosek o zmianę nazwy państwa z *Czechy* na *Czeska* (bez zmiany pełnej nazwy oficjalnej *Republika Czeska*). Wniosek uzasadniono tym, że w języku czeskim nazwa kraju i krainy ma różne nazwy (*Česko* i *Čechy*) a stosowanie po polsku w obu przypadkach nazwy *Czechy* jest mylące. Zaproponowana nazwa w formie przymiotnikowej *Czeska* ma być, zdaniem wnioskującego, analogiczna do nazwy *Polska* i analogiczna do krótkich nazw tego kraju stosowanych w innych językach.

Komisja uznała, że propozycja zmiany utrwalonej w polszczyźnie nazwy na formę wymyśloną ad hoc, bez jakichkolwiek głębszego uzasadnienia, nie ma żadnych podstaw merytorycznych. W związku z tym propozycję zmiany nazwy Czech odrzucono (aklamacja).

Dyskutowano także o nazwie *Wielka Wyspa Piaszczysta*, ze względu na wprowadzoną w Australii zmianę nazwy tej wyspy. Nazwa wyspy była wymieniona już w „Polskim nazewnictwie geograficznym świata” z 1959 roku, gdzie obok polskiego egzonimu *Wielka Wyspa Piaszczysta* podano endonimy w zapisie: *Great Sandy Island (Fraser Island)*. Egzonim ten powtórzony został w „Polskich nazwach geograficznych świata” z 1994 r., gdzie jako endonimy podano *Great Sandy Island; Fraser Island*, w „Nazewnictwie geograficznym świata” z 2004 r. z zapisem endonimów: *Fraser Island; [Great Sandy Island]* oraz w „Urzędowym wykazie polskich nazw geograficznych świata” z 2013 r. z zapisem endonimów: *Fraser Island; Great Sandy Island*. Polski egzonim jest tłumaczeniem nazwy angielskiej *Great Sandy Island*, jednak problemem jest tu to, że od bardzo dawna nie jest to już obowiązująca nazwa tej wyspy. Nazwa *Great Sandy Island* obowiązywała jedynie na początku brytyjskiej kolonizacji Australii i już połowie XIX w. wyspa została przemianowana na

Fraser Island – od tego czasu była to jedyna oficjalna nazwa tej wyspy, zaś nazwa *Great Sandy Island* była nazwą potoczną, używaną coraz rzadziej. W 2021 roku rząd stanu Queensland, gdzie położona jest wyspa, rozpoczął proces zmiany nazwy *Fraser Island* na *K'gari*. W tym samym roku nazwa wpisu na liście światowego dziedzictwa UNESCO została zmieniona z *Fraser Island* na *K'gari*. Proces zmiany nazwy trwał do 2023 r. – 7 czerwca 2023 roku wyspa oficjalnie zmieniła nazwę na *K'gari* (bez członu 'Island') i obecnie jest to jedyna jej formalna nazwa.

W związku ze zmianą nazwy tej wyspy, oraz faktem, że nazwa *Great Sandy Island* od dawna nie obowiązywała dyskutowano, czy skasować egzonim *Wielka Wyspa Piaszczysta*. Z jednej strony podkreślano, że polski egzonim był stosowany od dawna i jest to w miarę neutralna nazwa opisowa, a nie nazwa honorująca postaci epoki kolonialnej, z drugiej strony zwracano uwagę, że po polsku stosowana też była nazwa *Fraser Island* (często jako *wyspa Fraser*), czyli faktyczna nazwa tej wyspy, zaś w przypadku zmian endonimów będących wprowadzeniem zupełnie nowej nazwy (a nie tylko modyfikacją dotychczasowej), przeważnie egzonim był kasowany lub zmieniany na odpowiadający nowej nazwie (przy czym w tym wypadku wymyślenie egzonimu odpowiadającego endonimowi byłoby działaniem wymagającym dużej pomysłowości, a jego efekt mógłby być dyskusyjny). Ostatecznie członkowie Komisji postanowili skasować egzonim ***Wielka Wyspa Piaszczysta*** – 9 głosów za skasowaniem egzonimu, 1 głos przeciw, 5 głosów wstrzymujących się.

Z polską nazwą wyspy związana jest polska nazwa parku narodowego obejmującego między innymi tę wyspę: *Park Narodowy Wielkiej Wyspy Piaszczystej*. Nazwę tę Komisja wprowadziła na 105. posiedzeniu (15 maja 2019 roku), jako pochodzącą od nazwy wyspy. Jednak angielska nazwa parku, *Great Sandy National Park*, nie pochodzi od nazwy wyspy (po angielsku zwanej w czasie, gdy powstawał park, *Fraser Island*) tylko od *Great Sandy Strait* – nazwy cieśniny oddzielającej wyspę K'gari (dawną Fraser Island) od stałego lądu, przy czym sam park narodowy obejmuje zarówno wyspę, jak i cieśninę oraz rozległe tereny na stałym lądzie. Polska nazwa parku nie odpowiada nazwie angielskiej, a po skasowaniu egzonimu *Wielka Wyspa Piaszczysta* w obecnej formie przestaje mieć rację bytu. W trakcie dyskusji zastanawiano się, czy w ogóle skasować egzonim dla tego obszaru chronionego, czy jednak starać się przyjąć dla niego jakąś inną nazwę. Kwestię tę postanowiono przegłosować etapami – w pierwszym głosowaniu postanowiono ustalić, czy w ogóle utrzymywać egzonim dla tego parku narodowego, w drugim zaś, jeśli Komisja będzie za utrzymaniem egzonimu, ustalona będzie forma tego egzonimu. W pierwszym głosowaniu za skasowaniem w ogóle egzonimu dla tego parku opowiedziało się 11 osób, jedna osoba była za zachowaniem egzonimu, 3 wstrzymały się od głosu – oznacza to, że Komisja postanowiła skasować egzonim ***Park Narodowy Wielkiej Wyspy Piaszczystej*** nie wprowadzając w zamian innego egzonimu dla tego obszaru chronionego.

M. Zych przekazał członkom Komisji informację o posiedzeniach sekcji regionalnych UNGEGN, które mają odbyć się w najbliższym czasie: 24. posiedzeniu Bałtyckiej Sekcji Regionalnej, która odbędzie się w dniach 15-16 kwietnia w Rydze, oraz 30. posiedzeniu Sekcji Regionalnej Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej, która odbędzie się w dniach 12-13 maja w Budapeszcie. Polska jest członkiem obu sekcji regionalnych.

Ad 7. Komisji przedstawione zostały zasady latynizacji alfabetu greckiego opracowane przez Irenę Tsermegas i Przemysława Kordosa. Dotychczas Komisja opublikowała

tylko uproszczone zasady latynizacji dla tego języka – zasady te zostały opracowane przez I. Tsermegas na potrzeby „Nazewnictwa geograficznego świata” i Komisja je przyjęła na 41. posiedzeniu (29 października 2008 roku).

Obecna wersja zasad poprzedzona została wstępem dotyczącym języka i pisma greckiego, ponadto zostały uszczegółowione zapisy dotyczące polskiej transkrypcji fonetycznej, a także wprowadzono poprawki do zasad transliteracji i dodano informacje dotyczące wymowy. W odniesieniu do transliteracji zachowany został system ISO 843:1997 według tablicy dotyczącej transliteracji (system ten obejmuje także tablicę transkrypcji). Jednak dotychczas podawane przez Komisję zasady odbiegały od faktycznych zapisów zastosowanych w normie ISO. Dotyczy to głównie transliteracji dwuznaków $\omicron\upsilon$, $\alpha\upsilon$, $\epsilon\upsilon$, które dotychczas były oddawane litera po literze, czyli jako *oy*, *ay*, *ey*. Zapis taki był przyjęty zgodnie z zasadą, że w transliteracji kombinacje liter oddaje się zgodnie z zasadami dla poszczególnych liter występujących w tej kombinacji. Okazuje się jednak, że w normie ISO ta zasada co prawda jest zapisana wprost („kombinacja dwóch lub więcej liter jest transliterowana zgodnie z zasadami dla poszczególnych liter”), jednak w przypadku dwuznaków dla trzech dyftongów $\omicron\upsilon$, $\alpha\upsilon$, $\epsilon\upsilon$ w normie ISO wprowadzono wyjątek transliterując je jako *ou*, *au*, *eu*. W bieżących zasadach poprawiono ten błąd. Ponadto, za normą ISO, osobno uwzględniono dwuznak $\gamma\xi$ z jego transliteracją i transkrypcją. Stosowana przez Komisję transliteracja ISO 843:1997 jest zgodna ze stosowaną dla transliteracji normą ELOT 743:2001 Greckiej Organizacji Normalizacyjnej (norma ta zawiera także tablicę transkrypcji).

W odniesieniu do polskiej transkrypcji fonetycznej autorzy:

- doprecyzowali, w jakich przypadkach literę γ należy oddawać, jako *g*, a w jakich jako *j* (doprecyzowania te oddają dotychczasową praktykę transkrypcji i nie mają wpływu na nazwy zawarte w wykazach Komisji);
- doprecyzowali, w jakich przypadkach literę κ należy oddawać, jako *k*, a w jakich jako *ki* (nie ma ono wpływu na nazwy zawarte w wykazach);
- wprowadzili zmianę zasad transkrypcji litery χ , wprowadzając przypadki, gdy należy ją transkrybować jako *chi* (zmiana ta dotyczy kilkunastu nazw z wykazów Komisji, głównie transkrypcji terminu $\chiερσόνησος$ ‘półwysep’ – *chiersonisos* zamiast *chersonisos* i słowa $αρχαία$ ‘stary’ – *archiea* zamiast *archea*);
- wprowadzili zmianę zasad transkrypcji dwuznaków $\omicron\upsilon$, $\alpha\upsilon$ oraz $\epsilon\upsilon$, wprowadzając przypadki, gdy należy je transkrybować jako *ai* oraz *ei* (zmiana ta dotyczy tylko jednej nazwy z wykazów Komisji);
- wprowadzili zmianę zasad transkrypcji dwuznaków $\gamma\kappa$ i $\gamma\gamma$, wprowadzając przypadki, gdy należałoby je transkrybować jako *ngi* (zmiana ta nie ma wpływu na nazwy zawarte w wykazach Komisji).

Dwie zaproponowane zmiany były dyskusyjne – autorzy zaproponowali je jako ewentualne, do decyzji Komisji. Pierwsza dotyczyła uwzględnienia w tabeli osobno dwuznaku $\eta\upsilon$ z transliteracją jako *̄tu*. W transliteracji normy ISO taki dwuznak nie jest osobno wymieniony, co oznacza, że transliterowany powinien być jako *̄ty*, jednak zapis z tabeli transkrypcyjnej normy ISO sugeruje latynizację tego dwuznaku w analogiczny sposób, jak dwuznaków $\omicron\upsilon$, $\alpha\upsilon$, $\epsilon\upsilon$. We współczesnym greckim takie połączenie liter stosowane jest sporadycznie w wyrazach zaczerpniętych z greki antycznej (oraz występuje w niektórych dialektach greckiego), nie występuje w nazwach geograficznych. Komisja uznała, że skoro dwuznak ten nie pojawia się w nazewnictwie geograficznym, to nie ma potrzeby jego uwzględnienia w zasadach latynizacji.

Druga zmiana dotyczyła transkrypcji litery ι, dla której dodano przypadki, gdy powinna być oddawana jako *ij*. Zdaniem autorów, taki zapis bardziej oddawałby grecką wymowę. Zwrócono jednak uwagę, że zmiana ta dotyczyłaby dużej liczby nazw greckich, np. Μακεδονία – *Makiedonija* zamiast dotychczasowego *Makiedonia*, Λευκωσία – *Lefkosija* zamiast dotychczasowego *Lefkosia*; spowodowałaby też, że część nazw przestałoby być pseudoegzonimami, a stałoby się egzonimami, np. *Tesalia* (transkrypcja greckiego Θεσσαλία zmieniałaby się z *Tesalia* na *Tesalija*), *Chios* (transkrypcja greckiego Χίος zmieniałaby się z *Chios* na *Chijos*), *Ikaria* (transkrypcja greckiego Ικαρία zmieniałaby się z *Ikaria* na *Ikarija*). Członkowie Komisji uznali tę zmianę za zbyt dużą, zwłaszcza, że sami autorzy uznali, że kwestię wymowy tego typu nazw można opisać osobno, bez wprowadzania zmian w sposobie transkrypcji – w związku z tym postanowiono jej nie wprowadzać.

Po omówieniu zmian zaproponowanych przez autorów zasad latynizacji języka greckiego, Komisja postanowiła przyjąć te zasady, z pominięciem zmian dotyczących zmiany zasad transkrypcji litery ι oraz dodania do tablicy transliteracji i transkrypcji dwuznaku ηυ – za przyjęciem zasad opowiedziało się 13 członków Komisji, nikt nie był przeciw, a dwie osoby wstrzymały się od głosu.

Ad 8. Kontynuowano omawianie rozbieżności między nazwami obiektów geograficznych uwzględnionych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN z zasadami pisowni i interpunkcji” a zaleceniami Komisji:

- *Piszczany* – Komisja zaleca egzonim w formie *Pieszczany* i taka nazwa powinna być podana w słowniku;
- *Wyspy Pitcairn* – to dawna długa (oficjalna) nazwa terytorium, obecnie długą nazwą jest *Wyspy Pitcairn, Henderson, Ducie i Oeno* i to ona powinna być uwzględniona w słowniku (lub długa nazwa terytorium powinna być pominięta);
- *Pjongjang* i *Phenian* – Komisja zaleca tylko nazwę *Pjongjang*, nazwa w zapisie *Phenian*, która była dawniej stosowana, jest nazwą błędną i nie powinna być wymieniana w słowniku;
- *Plewna* – Komisja zaleca nazwę w formie *Plewen* i taka nazwa powinna być podana w słowniku;
- *Wyżyna Podkarpacka* – nie istnieje wyżyna o takiej nazwie, nazwa powinna być pominięta w słowniku;
- *Podkaukazie* – Komisja nie wyróżnia takiego regionu, jest to inna nazwa dla Przedkaukazia niezalecana przez Komisję; nazwa w słowniku powinna zostać pominięta;
- do wyjaśnienia pozostawiono kwestię egzonimu *Podnieprze* dla regionu w Ukrainie;
- *Pola Flegrejskie* i nazwa równorzędna *Campi Flegrei* – Komisja zaleca tylko nazwę *Pola Flegrejskie*, uznano, że nie ma powodu zalecania stosowania w języku polskim włoskiego endonimu *Campi Flegrei*;
- *Pompeje* i nazwa równorzędna *Pompeja* – Komisja zaleca tylko nazwę *Pompeje*, forma *Pompeja* jest przestarzała i nie powinna być uwzględniana w słowniku;
- *Błota Pontyjskie* – Komisja zaleca egzonim w formie *Pola Pontyjskie* i taka nazwa powinna być podana w słowniku;
- *Pôrto Alegre* – poprawny zapis nazwy miasta to *Porto Alegre* i taki powinien być podany w słowniku;

- *Portoryko*, nazwa równorzędna *Puerto Rico* i nazwa wariantowa *Porto Rico* – Komisja zaleca tylko nazwę *Portoryko*, nie ma powodu zalecania stosowania w języku polskim hiszpańskiego endonimu *Puerto Rico* oraz dawnej nazwy angielskiej *Porto Rico*;
- *Potomac* – Komisja zaleca dla tej rzeki egzonim *Potomak* i to on powinien być podany w słowniku;
- *Góry Północnokoreańskie* – nie istnieją góry o takiej nazwie, nazwa powinna być pominięta w słowniku;
- *Praja* i nazwa wariantowa *Praia* – Komisja zaleca tylko nazwę oryginalną, nie zaleca egzonimu *Praja* i powinien być on w słowniku pominięty;
- *Preapeniny* – Komisja nie zaleca takiej nazwy, egzonim ten został skasowany w 2008 roku, a z wyjaśnień T. Brzezińskiej-Wójcik wynika, że nazwa ta to zaszłość z podręczników z lat 50., gdy taki obiekt był wyodrębniany – obecnie stosowany jest inny podział Apeninów (*preappennini*, l. poj. *preappennino*, to nie nazwa własna, tylko określenie ogólne, które należy zapisywać małą literą); nazwa w słowniku powinna być pominięta.

Ze względu na brak czasu dokończenie omawiania nazw geograficznych zawartych w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN z zasadami pisowni i interpunkcji” odłożono na kolejne posiedzenie.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Maciej Zych